

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 24 และมาตรา 30 ให้ความสำคัญกับการนำวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอน สามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความรอบรู้และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียน อาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ ได้ นอกจากนี้ สถานศึกษา ควรพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 23 - 29)

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษา จากส่วนกลางไปยังท้องถิ่น โดยตรง มุ่งสนับสนุนความต้องการของท้องถิ่นและให้ทุกฝ่าย ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการทำงานเป็นทีม ได้แสดงออกอย่างอิสระ โดยการทำโครงงาน เป็นผู้ปฏิบัติจริง มีส่วนร่วมทุกกระบวนการ และทุกกิจกรรม ยังจะนำไปสู่การพัฒนาเต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้โดยการให้ความรู้และประสบการณ์จากการปฏิบัติงานจริง ทั้งนี้ ครูผู้สอนจะต้องเป็นกลไกในการจัดการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และครูผู้สอนจำเป็นที่จะต้องมีศักยภาพในการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ดังนั้น เมื่อกระบวนการเรียนรู้จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไปตามบทบาทของครูก็ควรเปลี่ยนไปด้วย เพราะครูเป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งการจัดการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ความความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นการพัฒนาสาระความรู้ ด้านต่างๆ เข้าด้วยกัน ให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ ครูจึงจำเป็นที่ต้องมีการคิดค้นหาวิธีการและทดลองใช้เทคนิคใหม่ๆ โดยครูสามารถนำกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียนมาใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น เพราะการวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าหาความจริงอย่างเป็นระบบ ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน

การเรียนการสอน และช่วยพัฒนาความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของครู ดังค่ากล่าว ของพระธรรมปีฎก ที่ว่าชีวิตที่คือเป็นชีวิตแห่งการศึกษา การวิจัยเป็นส่วนสำคัญของการศึกษา เพราะการวิจัยจะก่อให้เกิดปัญญา การวิจัยนี้จึงเป็นส่วนสำคัญของชีวิตของเรา ไม่ใช่เป็นเพียง กิจกรรมในสังคมเท่านั้น (กรมวิชาการ. 2542 : 1 - 2)

การวิจัย คุณเมื่อเป็นคำที่สร้างความรู้สึกว่าเป็นเรื่องยาก ครูไม่สามารถทำได้ แต่โดย สภาพความเป็นจริง การวิจัยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวิจัยในชั้นเรียน (Action Research) ไม่ใช่สิ่ง ที่แปลกลแยกไปจากบทบาท หน้าที่ที่ครูปฏิบัติอยู่ ครูเองเป็นบุคคลที่ต้องทำการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ตลอดเวลา เมื่อจากในการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัย ก็คือ ครูผู้สอน การวิจัยในชั้นเรียน จะเริ่มต้น ด้วยการปฏิบัติงาน การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์สภาพการณ์ที่ผู้วิจัยประสบอยู่ จากนั้น ทำการศึกษา กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการหรือเครื่องมือต่างๆ สำหรับผลที่ได้คือ การปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ การที่ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนจึงถือได้ว่าเป็นการพัฒนา คุณภาพการจัดการเรียนรู้ เพราะการวิจัยในชั้นเรียนนั้น มีจุดประสงค์สำคัญเพื่อปรับปรุงสภาพ การปฏิบัติงานของผู้วิจัย ดังนั้น ครูผู้สอนควร ได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ ความสามารถในการ ทำการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งจะส่งผลให้ครูได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้ สามารถจะแก้ปัญหาที่มี ผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ ได้อย่างเป็นระบบ ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพราะครูนั้น เป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับผู้เรียน จึงจำเป็นต้องรู้และเข้าใจสภาพการจัดการเรียนรู้ที่แท้จริง (กรมวิชาการ. 2545 : 2 - 3)

ด้วยเหตุที่การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาที่เป็นปัญหาที่เกิดจากการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นครั้งๆ ไป เป็นการวิจัยปัญหาของเด็ก ในชั้นเรียนของตนเอง เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนเฉพาะชั้น และเชื่อมั่น ได้ว่า การวิจัยจะเป็นตัวจกรที่สำคัญที่จะ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม การปฏิบัติการสอนของครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา (บัญชา อึ้งสกุล. 2544 : 61)

การวิจัยในชั้นเรียน จึงนับว่าเป็นงานที่ท้าทายความสามารถของครูผู้สอนในโรงเรียน ดังนั้น ตราบใดก็ตามที่กระบวนการเรียนการสอนบังมีอยู่ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ก็ย่อมมีอยู่ เช่นเดียวกัน การทำการวิจัยในชั้นเรียน จึงเริ่มน้ำจากการคิดถึงปัญหาของครูผู้สอน แล้วเครื่นไปสู่ การปฏิบัติ สรุปผล และรายงานผลการวิจัย ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การทำการวิจัยในชั้นเรียนจะ สำเร็จได้ ย่อมต้องอาศัยประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้น ผู้บริหาร สถานศึกษาทุกคน จึงต้องมีวิสัยทัศน์และสามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ไปสู่ทีมงานด้วยการร่วมคิด ร่วมทำ และภาคภูมิใจในความสำเร็จ อีกทั้งการเปิดใจกว้างรับรู้ความจริง และการเข้าใจตนเอง

ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จะช่วยให้การทำวิจัยในชั้นเรียนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ
(อนงค์พร สอดิษฐ์ภาควิชาฯ 2544 : 63)

จากความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าว จึงเป็นภารกิจสำคัญของบุคลากรในสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนทุกคนที่จะต้องมีความรู้และมีความเข้าใจในกระบวนการ การวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดี แต่สภาพความเป็นจริง ในปัจจุบันพบว่า ยังมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเป็นจำนวนมาก ที่ขาดความรู้และประสบการณ์ในกระบวนการ การทำวิจัยในชั้นเรียน จึงไม่สามารถดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมได้ (กรมวิชาการ 2545 : 5)

การวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนการดำเนินงาน รวม 5 ขั้นตอน คือ การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และการสรุปผล (กรมวิชาการ 2542 : 7) นับว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญ และส่งผลต่อคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ที่ได้ระบุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประจำปีการศึกษา 2546 ของนักเรียนในจังหวัดหนองคายว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1. 2547 ข : 2) และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียนนั้นจากการศึกษาของกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 สำรวจพบว่า ในปีการศึกษา 2546 ที่ผ่านมา มีข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยมาก (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1. 2547 ก : 8) จึงอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ประกอบกับ จากการศึกษาผลการวิจัยของพุทธชัชช ใจชื่น (2546 : บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษา ความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย และพบว่า มีการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม อยู่ในระดับน้อย ที่เป็นชั้นนี้อาจเป็น เพราะว่า ครูไม่มีความรู้ ไม่มีทักษะ ประสบการณ์การทำวิจัยเพียงพอ ไม่เห็นประโยชน์ของการวิจัย ไม่รู้ขั้นตอนกระบวนการวิจัย ที่ถูกต้อง และไม่มั่นใจในการเก็บข้อมูล สำหรับสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่ง อาจเนื่องมาจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ได้ให้ความเห็นแตกต่างในรายละเอียด เช่น มงคล ผิวผ่อง (2548 : สัมภาษณ์) ผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1

กล่าวว่า สาเหตุที่ครูผู้สอนไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะไม่มีความรู้ ประสบการณ์ในการทำวิจัย ในชั้นเรียน รวมทั้ง ครูผู้สอนไม่มีเวลาเพียงพอ สำหรับพิสิษฐ์ คำโถตรสูรย์ (2548 : สัมภาษณ์) ครูผู้สอน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ได้ให้ความเห็น เกี่ยวกับสาเหตุที่ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยมาก เพราะไม่เข้าใจขั้นตอนหรือกระบวนการ ของการทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร โรงเรียน สองคล้องกับผล การศึกษาของบุญมี ประพะวะ (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับ ปานกลางเท่านั้น อันเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีบทบาท หน้าที่ต่างกัน อาจทำให้มีมุมมองเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน และนอกจากตำแหน่ง ยังพบว่า ขนาดของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ก็อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานของบุคลากร ในสถานศึกษานั้น มีความแตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าขนาดสถานศึกษาที่แบ่งตาม จำนวนนักเรียนนั้น เป็นตัวกำหนดจำนวนของบุคลากร และจำนวนของบุคลากรที่ได้รับ จัดสรรด้วย เช่น ผลการศึกษาของประกอบ กฎไฟฟ้า (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและปัญหา การบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในโรงเรียน ขนาดเด็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวม และรายด้าน ประกอบกับมีข้อสนับสนุนที่บ่งชี้ว่า ขนาดของสถานศึกษาและตำแหน่งของบุคลากร ในสถานศึกษา น่าจะมีปฏิสัมพันธ์กัน เช่น ผลจากการศึกษาของประเสริฐชัย พิสาครรัมย์ (2543 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพและขนาดโรงเรียน ด้านการจัดการเรียน การสอน สองคล้องกับผลการศึกษาของจำลอง ภูอ่าง (2544 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างตำแหน่งและขนาดสถานศึกษา ต่อปัญหาในการดำเนินงานพัฒนาบุคลากร ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการส่งบุคลากรไปศึกษา คุยงาน และด้านการจัดประชุมในโรงเรียน และสองคล้องกับ ประกาย บัตรคิริมคง (2544 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ระหว่างขนาดของโรงเรียนและสถานภาพ ต่อการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกัน คุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมและ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการวางแผน การประกันคุณภาพการศึกษา ขั้นตอนการตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียน

ขั้นตอนการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน และขั้นตอนการเตรียมรับการประเมินจากองค์กรภายนอก

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัย จึงสนใจทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานاحยของไทย เขต 1 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน เกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและตำแหน่ง ของบุคลากร ในสถานศึกษา ต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานاحยของไทย เขต 1

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานاحยของไทย เขต 1 ทั้งโดยรวมและรายค้าน

2.2 เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่าง นักศึกษาและตำแหน่งของบุคลากร ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานاحยของไทย เขต 1 ที่มีต่อปัญหาการทำวิจัย ในชั้นเรียน ของสถานศึกษา ทั้งโดยรวมและรายค้าน

3. สมมติฐานการวิจัย

มีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง นักศึกษาและตำแหน่งของบุคลากร ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานاحยของไทย เขต 1 ที่มีต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ของ สถานศึกษา ทั้งโดยรวมและรายค้าน

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัย ได้นำความแตกต่างค่านานงค์สถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 2) และตำแหน่งของบุคลากร ในสถานศึกษา กับปัญหาตามกระบวนการ การการทำวิจัยในชั้นเรียน (กรมวิชาการ. 2542 : 7) มาสังเคราะห์และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้ ตาม แผนภูมิที่ 1 ดังต่อไปนี้ คือ

ตัวแปรต้น (Independent Variables)		ตัวแปรตาม (Dependent Variables)
ขนาดสถานศึกษา	ตำแหน่ง	ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน
1. ขนาดเล็ก 2. ขนาดใหญ่	1. ผู้บริหารสถานศึกษา 2. ครูผู้สอน	1. การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา 2. การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา 3. การพัฒนาวิธีการหรืออนวัตกรรม 4. การนำวิธีการหรืออนวัตกรรมไปใช้ 5. การสรุปผล

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

(ที่มา : กรมวิชาการ. 2542 : 7)

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรในสถานศึกษา ทั้งก็ดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่องคาย เขต 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2,498 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 179 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,319 คน(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่องคาย เขต 1. 2547 ก : 5)

5.2 กลุ่มตัวอย่าง ตุ่มจากประชากร โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling) คือ แบ่งกลุ่มตามอำเภอหรือกิจอำเภอที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา จำแนก ตามขนาดสถานศึกษาและตำแหน่ง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie & Morgan (บุญชน ศรีสะคาด. 2545 : 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง 322 คน และสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีจับสลาก

5.3 ตัวแปร (Variables)

5.3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ขนาดสถานศึกษา และตำแหน่งบุคลากรในสถานศึกษา

1) ขนาดสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 2) จำแนกเป็น

1.1) สถานศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.2) สถานศึกษาระดับชั้นอนุบาล

2) ตำแหน่งบุคลากรในสถานศึกษา จำแนกเป็น

2.1) ผู้บริหารสถานศึกษา

2.2) ครูผู้สอน

**5.3.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ตามกระบวนการ 5 ขั้นตอน
(กรรมวิชาการ. 2542 : 7) ได้แก่**

- 1) การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา
- 2) การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา
- 3) การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม
- 4) การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้
- 5) การสรุปผล

6. นิยามทัพที่เฉพาะ

6.1 ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ของสถานศึกษา หมายถึง ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับ อยุปสรรคของกระบวนการศึกษา ค้นคว้า เพื่อแก้ปัญหาหรือเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นการศึกษาและวิจัยควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยการคิดค้นนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการ 5 ขั้นตอน

6.1.1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา หมายถึง ขั้นตอนการศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู แล้ววิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญ

6.1.2 การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา หมายถึง ขั้นตอนการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนและกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือกำหนด แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

6.1.3 การพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม หมายถึง ขั้นตอนการกำหนดวิธีการหรือ การสร้างนวัตกรรมที่ใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการหาคุณภาพของวิธีการ หรือนวัตกรรม

6.1.4 การนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ หมายถึง ขั้นตอนการนำวิธีการหรือ นวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้ และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้

6.1.5 การสรุปผล หมายถึง ขั้นตอนการนำข้อมูลที่ได้จากการนำวิธีการหรือ นวัตกรรมที่ได้สร้างขึ้นไปใช้ มาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

6.2 ตำแหน่ง หมายถึง บทบาทหน้าที่ของบุคลากรในสถานศึกษา จำแนกเป็น

6.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 1

6.2.2 ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูผู้มีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ ผู้เรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 1

6.3 สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนทุกแห่ง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นองคาย เขต 1 ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2548

6.4 ขนาดสถานศึกษา หมายถึง การแบ่งขนาดสถานศึกษาตามกฎกระทรวง ที่จำแนก ตามจำนวนนักเรียน จำแนกเป็น 2 ขนาด ได้แก่

6.4.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 1 ทุกแห่ง ที่มีจำนวนนักเรียน ไม่เกิน 300 คน

6.4.2 สถานศึกษาขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 1 ทุกแห่ง ที่มีจำนวนนักเรียนเกินกว่า 300 คนขึ้นไป

6.5 ปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การมีอิทธิพลร่วมกัน หรือมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน หรือการมีผลร่วมกัน ระหว่างขนาดสถานศึกษาและตำแหน่งของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 1 ต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อสนับสนุนที่เป็นประโยชน์ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง นำไปใช้วางแผน สร้างเสริม สนับสนุนและแก้ไขปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ของสถานศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป